

CIRCULAR sobre premsa del Secretariat Nacional de Catalunya. (bilingüe)

(Aquesta circular és de discussió obligada a tots els comitès i als secretariats i comissions afectats, abans del 30 d'octubre i a totes les cèl.lules abans del 6 de novembre)

EL PAS A LA PREMSA SETMANAL. -

Tal i com es plantejava a l'informe nº 14", des de la darrera setmana d'octubre la premsa central de l'organització serà setmanal. Aquesta circular no preten entrar en les causes d'aquest canvi (veure Inf. 14) sinó en les mides que cal prendre a escala de tot Catalunya per realitzar-ho. Tots els dijous a la tarda les zones i localitats primer, i les cèl.lules després, reberan el Combate i el Demà que hagin demanat i pagat, per a vendre'ls conjuntament. Això fa un total de vint planes (setze + quatre = vint) que s'han de confeccionar i vendre totes les setmanes. A ningú se l'hi escapa que per tirar-ho endavant fan falta tot un seguit de mitjans organitzatius i de normes de funcionament per tal de: donar a les vint planes un contingut regular i equilibrat que sigui útil per la intervenció i capaç de combatre amb èxit amb la resta de la premsa obrera setmanal; autofinçar la premsa, creant un "públic" estable molt més ampli que la nostra orga i mantenint una expansió constant de les vendes.

LA CÈL.LULA-COMITE DE REDACCIÓ. -

La primera mida que s'imposa és acabar amb les corresponsalies "voluntàries" i amb els comitès de redacció formats per companys i companyes que tenen altres tasques. Per això es crea una cèl.lula amb capacitat de: a) redactar, traduir i planificar el Demà, b) suministrar setmanalment informació i articles per al Combate, c) picar i maquetar el Demà. Més endavant es pot veure si aquesta cèl.lula és capaç de dur també altres tasques com: creació d'un arxiu de premsa, relacions amb la premsa obrera i amb el moviment dels treballadors de premsa, estadística de vendes i apertura de noves vies legals de distribució i venda, etc. Però, de moment, les tasques de corresponsalia de Combate i de comitè de redacció del Demà són prioritàries i precisen una dedicació absoluta per part de tots/es els/les integrants de la cèl.lula.

Aquesta cèl.lula estarà sota la direcció del SNC i coordinada amb el comitè de redacció de Combate. De moment, la formaran un mínim de 7 companyes/companys: 4 redactors/res (2 fixes catalans, 1 fixe castellà, 1 mòbil fotogràf) dos grafistes maquetistes i 1 "director" membre del SNC. Amb tota probabilitat s'hi hauran d'afeixir dues persones més, una fixa i un altre un dia a la setmana per a fer el picatge ("Fotocomposició"). Això és perquè, en vistes a reduir costos, en comptes de dur els textos a picar i logaríem una "IBM Composer" que, a més a més podria servir per altres publicacions.

Pagant un/a permanent fixe per la "Composer" i el lloguer ja ens estalviem unes 25.000 ptes. mensuals respecte al cost actual de dur els originals a picar.

UNA IDEA APROXIMADA DEL VOLUM DE FEINA. -

La cèl.lula-comitè de redacció no "elaborarà" tot el Demà ni totes les corresponsalies de Combate, no sols perquè no pot disposar de tota la informació necessària "fet evident" sinó perquè no podria donar abast a la feina. Per dur a terme la seva feina el comitè de redacció es recolzarà sobre un equip de col·laboradors i una xarxa de corresponsals. Però abans d'entrar en aquestes tasques de col·laborador i corresponsal, ens embla convenient donar una visió del volum de feina que representa fer els periòdics setmanals per que tothom sigui ben conscient de la seva responsabilitat.

-Cada plana del periòdic ve a representar uns cinc fols a doble espai (trenta ratlles per trenta espais).

-Quatre planes impreses volen dir vin planes de redactat.

-La informació que hem calculat que s'ha de rebre a Madrid, cada setmana, per poder cubrir la informació de Catalunya, posar exemples catalans en els articles generals, etc. és de 12 fols per setmana.

-Calculant que 1/3 del Demà siguin editorials, articles generals o "de fons"

això vol dir set fols d'articles ja acabats.

-La informació que envien les/els corresponents, mai no es publicarà tal com ve. Ha de sofrir un procés de "tria", redacció i/o integració en articles de conjunt, procés en el que -en general- la extensió general del material rebut queda reduïda a 1/3 al convertir-se en redacció definitiva.

-Fent números, això vol dir que el volum total (Comba-Demà) d'informació que s'ha de rebre cada setmana és de 70 fols, als que si ha de sumar 7 fols d'articles ja fets i signats i un mínim de vuit fotografies relacionades amb la informació escrita.

Si deixem de banda les tasques de: programació del proper número, balanç del darrer, tancar la edició, maqueta, anar a fer reportatges, entrevistes, etc. ens queda la feina estricta de "redacció. A títol indicatiu:

-Convertir 70 fols d'informació "en brut" en 25 de redacció per a publicar (12 a Comba, 12 a Demà) vol dir a prop de 24 hores de feina. Això ho poden fer 3 redactors en 2 sessions de treball de 4 hores cada una.

-Traduir les vint planes originals del Demà i corregir-les suposa unes 10 hores de treball. Això ho poden fer 3 redactors amb 3 hores cada un.

COLABORADORS I REDACTORS.

Colaborador és tota persona que té una relació directa més o menys regular, amb el comitè de redacció i una certa responsabilitat política sobre els articles que fa. Normalment els seus articles representen seccions fixes tant a Comba com a Demà: situació política, sindical, dones, joves i municipals-lluites urbanes. Els col·laboradors assistiran a les reunions de programació del comitè de redacció, al menys un cop cada 15 dies. Abans de fer de més tenen que estar nombrosos els següents:

-Sindical: com a mínim 2, un UGT i un CC.OO., de la comissió Sindical de Catalunya (0) s.

-Dones: una de les companyes integrants de la comissió (6) s.

-Joves: un/na militant que sigui membre del CN de la JCR (4) s.

-Municipals: Una persona de la comissió recentment creada (6) s.

I, naturalment es poden considerar col·laboradors tots els membres del SNC, sobre tot pel que fa als editorials, articles de situació política, fet nacional, eleccions, etc. (7) s.

Tant en el cas dels col·laboradors com dels corresponents, la xifra entre parèntesis és tant sols indicativa del nombre de fols que tindrien de fer arribar al comitè de redacció, cada setmana (s), cada 15 dies (q), cada mes (m). Evidentment, es tracta d'una idea aproximada doncs això variarà segons la situació política i cada moment. Cal tenir en compte que quan diem fols, estem parlant de fols a una cara, de 30 ratlles per 60 espais.

Corresponsal és tota persona, nominal i fixa que té com a tasca fer arribar al comitè de redacció, de manera regular, informació escrita sobre el seu lloc d'intervenció. La missió del corresponsal no és "escriure" articles, ni llargs ni curts, sino informar. Els corresponents no han de cuidar, doncs l'estil ni el contingut, sino escriure de manera que ho entengui la redacció, tots els fets i els aconteixements polítics que'ls hi semblin d'alguna utilitat per a fer "gacetil·les" o per a incorporar-los dins d'un article més general. És inevitable que sempre hi haurà una part de la informació que no es publicarà la mateixa setmana o que, fins i tot no es publicarà mai. Però, aquesta és una condició bàsica de qual sevol premsa mínimament ben feta, poder seleccionar i condemnar la informació. En principi es proposa l'anomenament dels següents corresponents:

-Terrassa (3q)

-Sabadell (4q)

-Rubí (3q)

-Baix Llobregat (5Q)

-Tarragona (5q)

-Lleida-Bages (5q)

-Maresme (3q)

-Comissió ensenyament (5q)

-Sanitat (5m)

-Fracció gay (5m)

-Fracció premsa (5m)

-Catalunya Nord (5m)

-Les Illes (5m)

A la ciutat de Barcelona s'ha de nomenar un/a corresponsal a cada comitè de zona, al igual que amb els comitès de L'Hospitalet i el Barcelonès, tindriem de



rebre un promig de 2 fols quinzenals de cada un d'ells (2q).

Els corresponsals no se'ls adjudicarà la tasca comuna "gorra" més. Es responsabilitat dels comitès tenir una discussió sempre per veure què el pot fer millor i reorganitzar la distribució de tasques, de manera que el company o companya corresponent tingui els mitjans per complir amb la seva tasca. Es molt important disposar de les cròniques el dimecres per la tarda, per aquest ff els corresponsals les portaran en mà o les envaran per correu el dimars a primera hora del matí. Només excepcionalment es reberan cròniques per telèfon. Es prega a tothom que pugui escriure en català que ho faci, encara que sigui amb moltes faltes, doncs així goanyem temps.

Corresponsals i col·laboradors, desseguida que hagin estat anomenats es posaran en contacte amb la redacció del Demà (Carrer Trafalgar), facilitant-li alguna manera de connectar-los per a encarregar cròniques, fer preguntes, etc. Com a mínim cada trimestre, es farà una plenària preparada de tots els redactors, corresponsals, col·laboradors, fotògrafs, etc. que treballen per Demà i Combate.

VENDRE LA PREMSA, UNA TASCAMILITANT.

Hem lluitat per la nostra legalització i ara ja som legals: Tenim un partit legal, uns locals oberts, una premsa legal, etc. Tot això ens ha costat un gran esforç polític i, ara mateix, està costant una despesa econòmica lligada a l'estatut legal de les activitats. En aquestes circumstàncies hi ha que utilitzar, que "amortitzar" la legalitat. De la mateixa manera que seria absurd fer xerrades en una parròquia poguet-les fer a Trafalgar, és absurd seguint venent la premsa de mà en mà a la orla com abans.

Tota la gent que fins ara ens comprava Demà o Combate hem de tractar com sigui que es facin subscriptors. Aquesta gent hauria de representar el 25 o el 30% dels lectors. La resta han de sortir de la venda militant al carrer i de la venda legal als quioscos i llibreries.

Els periòdics surten al carrer el dijous per facilitar una concentració de la venda en tres dies: divendres al lloc de treball, dissabte al barri, al mercat al metro, etc., diumenge als actes de masses que hi hagin, els passeixos de les ciutats, al futbol, etc.

Com que la situació actual és un escàndol, doncs encara hi ha moles que no venen cada setmana a cercar els periòdics, o només venen a buscar-ne els justos per poder-los llegir, el CNC va fixar uns mínims que tenen de ser coberts per tots els militants i les moles, totes les setmanes, com a condició imprescindible de militància a la LCR: 10 periòdics (10 combas i 10 Demàs, que fan vint) per militant i setmana; i una dedicació setmanal mínima de 2 hores de venda al carrer.

Al respecte, cal recomanar a totes les cèl·lules que tractin de fer la venda al carrer en un lloc fixe, als mateixos dies i a les mateixes hores, tractant de crear una "tradició" i estabilitzar una clientela. El lloc escollit es podria "assenyalar" enganxant les portades a la pared. Per a fer això caldrà que el nombre de camarades que facin la venda sigui el suficient per a prevenir una agressió feixista. En la mida del possible (permisos del ajuntament, etc.) és millor muntar un tenderol i vendre també d'altres publicacions, ed. Rojes, etc..

Des d'ara mateix és important que a cada barri i comarca els/les militants vagin cercant els quioscos i les llibreries més adients per deixar-els'hi un "stok" de periòdics, donant-els una comissió per cada periòdic vengut. Més endavant es passaran instruccions per a organitzar aquesta forma de venda legal a cada zona o localitat.

Barcelona, 19/10/77

=====

CIRCULAR sobre prensa del Secretariat Nacional de Catalunya. (bilingüe)

(Esta circular es de discusión obligada en todos los comités y secretariados y comisiones afectadas, antes del 30 de octubre y a todas las células antes del 6 de noviembre)

EL PASO A LA PRENSA SEMANAL. -

Tal y como se planteaba en "informes nº 14," desde la última semana de octubre la prensa central de la organización será semanal. Esta circular no pretende entrar en las causas de este cambio (ver informe nº 14) sino en las medidas que se han de tomar a escala de Catalunya para realizarlo. Todos los jueves por la tarde las zonas y localidades primero, y las células después, recibirán el Combate y Demà que hayan pedido y pagado, para venderlos conjuntamente. Esto hace un total de veinte páginas (16 más 4 + 20) que se han de confeccionar y vender todas las semanas. A nada se le escapa que para tirar adelante hace falta una cantidad de medios organizativos y de normas de funcionamiento con tal de dar a las 20 páginas un contenido regular y equilibrado que sea útil para la intervención y capaz de combatir con éxito con el resto de la prensa obrera semanal; autofinanciar la prensa, creando un "público" estable mucha más amplio que nuestra orla manteniendo una expansión constante de las ventas.

LA CÉLULA COMITÉ DE REDACCION=

La primera medida que se impone es acabar con las corresponsalías "voluntaristas" y con los comités de redacción formados por compañeros/as que tienen otras tareas. Por esto se crea una célula con capacidad de: a) redactar, traducir y planificar el Demà, b) suministrar semanalmente información y artículos para el Combate, c) picar y maquetar el Demà. Mas adelante puede verse si esta célula es capaz de llevar también otras tareas como: creación de un archivo de prensa, relaciones con la prensa obrera y con el movimiento de los trabajadores de prensa, estadística de ventas y apertura de nuevas vías legales de distribución y venta, etc. Pero, de momento, las tareas de corresponsalía de Combate y de comité de redacción del Demà son prioritarias y precisan una dedicación absoluta por parte de todod/as los/as integrantes de la célula.

Esta célula estará bajo la dirección del SNC y coordinada con el comité de redacción de Combate. De momento, la formarán un mínimo de 7 compañeros/as: 4 redactores/as (2 fijos catalanes, y un fijo castellano, 1 móvil fotógrafo) dos grafistas maquettistas y un "director" miembro del SNC. Con toda probabilidad habrán de añadirse dos personas más, una fija y otra un día a la semana para hacer el picaje ("fotocomposición"), eso es porque, en vistas a reducir costos, en vez de llevar los textos a picar alquilamos una "IBM Composer" que a más a más podría servir para otras publicaciones.

Pagando un/a permanente fijo/a para la "Composer" y el alquiler ya nos ahorramos unas 25.000 ptas. mensuales respecto al coste actual de llevar los originales a picar.

UNA IDEA APROXIMADA DEL VOLUMEN DE FAENA. -

La célula-comité de redacción no "elaborará" todo el Demà ni todas las corresponsalías de Combate; no sólo porque no puede disponer de toda la información necesaria "hecho evidente" sino porque no podría dar abasto a la faena. Para llevar a término su tarea el comité de redacción se apoyará con un equipo de colaboradores y una red de corresponsales. Per antes de entrar en estas tareas de colaborador y corresponsal, nos parece conveniente dar una visión del volumen de trabajo que representa hacer los periódicos semanales para que todos sean conscientes de su responsabilidad.

-cada página del periódico viene a representar unos cinco folios a doble espacio (30 rayas por 30 espacios).

-cuatro páginas impresas quieren decir 20 páginas de redactado.

-la información que hemos calculado que ha de recibirse en Madrid cada semana, para poder cubrir la información de Catalunya, poner ejemplos catalanes en los artículos generales, etc. es de 12 folios por semana.

-calculando que un tercio del Demà sean editoriales, artículos generales o "de fondo" esto quiere decir 7 folios de artículos ya acabados.

-la información que nos manden los/as corresponsales, nunca se publicará

tal como lleguen. Ha de sufrir un proceso de "escogida", redacción y/o integración en artículos de conjunto, proceso en el que (en general) la extensión general del material recibido queda reducida a un tercio al convertirse en redacción definitiva.

-haciendo números, esto quiere decir que el volumen total (Comba-Demà) de información que ha de recibirse cada semana es de 70 folios, al que se han de sumar 7 folios de artículos ya hechos y firmados y un mínimo de 8 fotografías relacionadas con la información escrita.

Si dejamos de lado las tareas de: programación del próximo número, balance del anterior, cerrar la edición, maqueta, ir a hacer reportajes, entrevistas etc. nos queda la faena escrita de "redacción". A título indicativo:

-Convertir 70 folios de información "en bruto" en 25 de redacción para publicar (12 en Comba y 12 en Demà) significan cerca de 24 horas de trabajo. Esto lo pueden hacer 3 redactores en 2 sesiones de trabajo de 4 horas cada una.

-Traducir las veinte planas originales del Demà y corregirlas supone unas 10 horas de trabajo. Esto lo pueden hacer 3 redactores con 30 horas cada uno.

COLABORADORES Y RED ACTORES. -

Colaborador es toda persona que tiene una relación directa más o menos regular, con el comité de redacción y una cierta responsabilidad política sobre los artículos que hace. Normalmente sus artículos representan secciones fijas tanto en Combate como en el Demà: situación política, sindical, mujeres, jóvenes y municipales-luchas urbanas. Los colaboradores asistirán a las reuniones de programación del comité de redacción al menos una vez cada 15 días. Antes de final de mes han de estar nombrados los siguientes:

-Sindical: como mínimo 2, un UGT y un CC.OO., de la Comisión Sindical de Catalunya (10s)

-Mujeres: una de las compañeras integrantes de la Comisión (6s)

-Jóvenes: un/a militante que sea miembro del CN de las JCR (4s)

-Municipales: una persona de la comisión recientemente creada (6s)

Y, naturalmente se pueden considerar colaboradores todos los miembros del SNC, sobre todo por lo que hace a editoriales, artículos de sit. política, hecho nacional, elecciones, etc. (7s).

Tanto en el caso de los colaboradores como de los corresponsales, la cifra entre paréntesis es solamente indicativa del número de folios que tendrán que hacer llegar al comité de redacción; cada semana(s), cada 15 días (q), cada mes (m). Evidentemente se trata de una idea aproximada pues esto variará según la situación política de cada momento. Hace falta tener en cuenta que cuando decimos folios, estamos hablando de folios a una cara, de 30 rayas por 60 espacios.

Corresponsal es toda persona, nominal y fija que tiene como tarea hacer llegar al comité de redacción, de manera regular, información escrita sobre su lugar de intervención. La misión del corresponsal no es "escribir" artículos, ni largos ni cortos, sino informar. Los corresponsales no tienen que cuidar pues, ni el estilo ni el contenido, sino escribir de una manera que lo entienda la redacción todos los hechos y acontecimientos políticos que le parezcan de alguna utilidad para hacer "gacetillas" o para incorporarlos dentro de un artículo más general. Es inevitable el que siempre haya una parte de la información que no se publique en la misma semana o que no se llegue a publicar nunca. Pero esta es una condición básica de cualquier prensa mínimamente bien hecha, poder seleccionar y condensar la información. En principio se propone el nombramiento de los siguientes corresponsales:

-Terrassa (3q)

-Sabadell (4q)

-Rubí (3q)

-Baix Llobr. (5q)

-Tarragona (5q)

-Lleida-Bages (5q)

-Maresme (3q)

-Comisión enseñanza (5q)

-Sanidad (5m)

-Fracción Gay (5m)

-Fracción prensa (5m)

-Catalunya Norte (5m)

-Les Illes (5m)

En la ciudad de Barcelona se ha de nombrar un/a corresponsal en cada comité de zona, al igual que con los comités de L'Hospitalet y el Barcelonès, tendremos que recibir un promedio de 2 folios quincenales de cada uno de ellos (2q).

A los corresponsales no se les adjudicará la tarea como una "gorra" más. Es responsabilidad de los comités tener una discusión de tareas, de manera que el compañero o compañera correspondiente tenga los medios para cumplir con su tarea. Es muy importante disponer de las crónicas el miércoles por la tarde, para este fin los corresponsales las llevarán en mano o las enviarán por correo el martes a primeras horas de la mañana. Sólo excepcionalmente se recibirán crónicas por teléfono. Se ruega a todos los que puedan escribir en catalán que lo haga, aunque sea con muchas faltas, pues así ganaremos tiempo.

Corresponsales y colaboradores, enseguida que hayan sido nombrados se pondrán en contacto con la redacción del Demà (calle Trafalgar), facilitándole alguna manera de conectarlos para encargos crónicas, hacer preguntas, etc. Como mínimo cada trimestre se hará una plenaria preparada de todos los redactores, corresponsales, colaboradores, fotógrafos, etc. que trabajen para el Demà y Contra VENDER LA PRENSA, UNA TAREA MILITANTE.

Hemos luchado por nuestra legalización y ahora ya somos legales: Tenemos un partido legal, unos locales abiertos, una prensa legal, etc. Todo esto ha costado un gran esfuerzo político y ahora mismo está costando un dispendio económico ligado al estatuto legal de las actividades. En estas circunstancias hay que utilizar, que "amortizar" la legalidad. De la misma manera que sería absurdo dar charlas en una parroquia pudiendo hacerlas en Trafalgar, es absurdo seguir vendiendo la prensa de mano en mano a la orla como antes.

Toda la gente que hasta ahora compraba Demà o Combate hemos de tratar como sea de que se hagan subscriptores. Esta gente tendría que representar el 25 o el 30% de los lectores. El resto tiene que salir de la venta militante en la calle y de la venta legal en los quioscos y librerías.

Los periódicos salen a la calle el jueves para facilitar una concentración de la venta en tres días: Viernes en el centro de trabajo, sábado en el barrio, mercado, metro, etc., domingo en los actos de masas que se celebren, en los paseos de las ciudades, en el fútbol, etc.

Como que la situación actual es de escándalo, pues aún hay moles que no vienen cada semana a buscar los periódicos, o sólo vienen a buscar los justos para poderlos leer, el CNC fijó unos mínimos que tienen que ser cubiertos por todos los militantes y las moles todas las semanas, como condición imprescindible de militancia en la LCR: 10 periódicos (10 Combates y 10 Demàs, que hacen 20) por militante y semana; y una dedicación semanal mínima de 2 horas de venta en la calle.

Al respecto recomendamos a todas las células que traten de efectuar la venta en la calle en un lugar fijo, en los mismos días y a las mismas horas, tratando de crear una "tradicición" y estabilizar una clientela. El lugar escogido se podría "señalar" pegando las portadas en la pared. Para hacer esto hará falta que el número de camaradas que hagan la venta sea el suficiente para prevenir una agresión fascista. En la medida de lo posible (permisos del ayuntamiento, etc.) es mejor montar un tenderete y vender también otras publicaciones, ed. Rojas, etc.

Desde ahora mismo es importante que en cada barrio y comarca los/as militantes vayan buscando los quioscos y las librerías más idóneas para dejarles un "stock" de periódicos, dándoles una comisión por cada periódico vendido. Más adelante se pasarán instrucciones para organizar esta forma de venta legal en cada zona o localidad.

Barcelona, 19/10/77

